

KOŘENOVSKÝ ZPRAVODAJ

červen 2017

cena 4,-Kč

SPOLEČENSKÁ KRONIKA OBCE

GRATULACE

V měsíci červnu, červenci, srpnu a září své jubileum slavili a slaví :

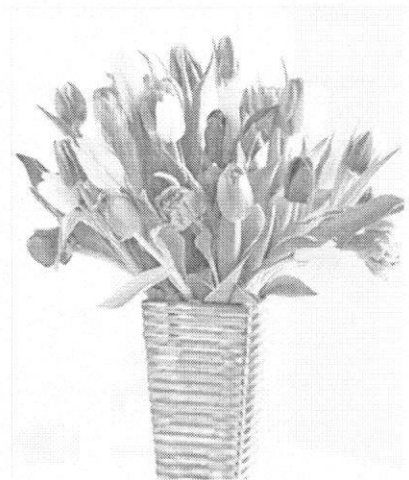
75 let : Schnabelová Ivana , Byronová Hana

80 let : Vít Jaroslav

85 let : Fiřtík Josef

90 let : Kovačiková Mária

92 let : Zelinková Zdenka , Zavadil Karel

Jubilanti, kteří si nepřejí být na stránkách Kořenovského zpravodaje zveřejněni, prosíme, aby se ozvali osobně či telefonicky – OÚ Kořenov (tel.č. 483399035)

ÚMRTÍ

Bohužel život přináší i chvíle smutku. V poslední době jsme se rozloučili s naším spoluobčanem :

Turpiš Antonín
Novotná Helena

NAROZENÍ

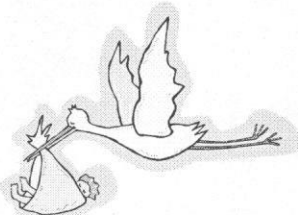
Karbanová Kateřina

synové : Jakub a Josef

Buchtelová Andrea a Suchochleb Jan

dcera : Anna

Rodičům přejeme mnoho úspěchů ve výchově a mnoho radostí s ratolestmi

VÍTÁNÍ OBČÁNKŮ

V sobotu 3. června jsme přivítali nové občánky obce Kořenov do života. Velký dík patří p. ředitelce ZŠ Kořenov Mgr. Lipské a jejím žákům za krásné kulturní pásmo .

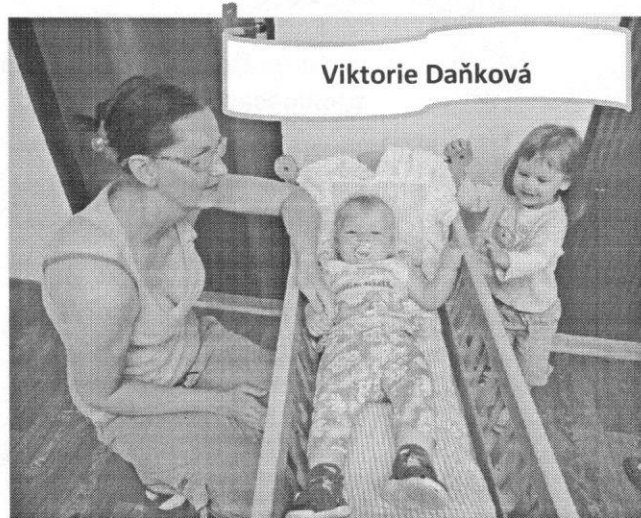
Nela Friedrichová

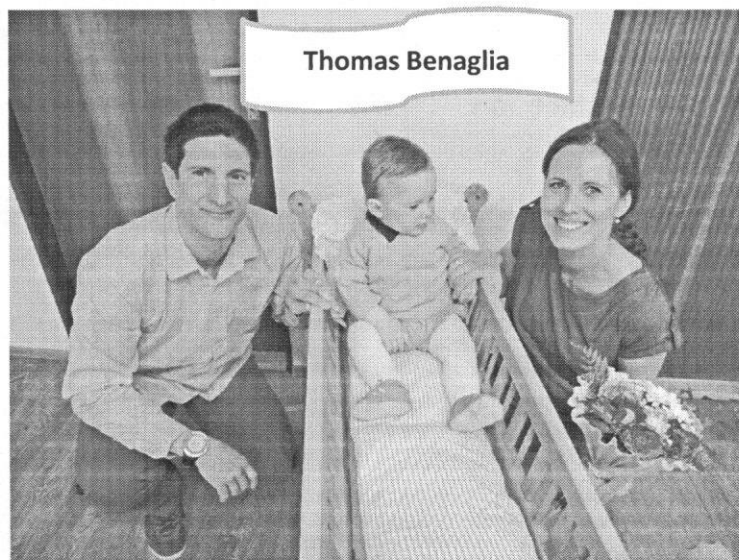
Michaela Fialová

Eliška Fajfrová

Viktorie Daňková

Thomas Benaglia

Zprávy a zprávičky

Opravy místních komunikací

V měsíci srpnu bude provedena rekonstrukce místní komunikace od restaurace u Zvonku směrem na Příchovice k pískovně. Bude zde položen nový asfaltový povrch. Další místní komunikací, která by měla být v srpnu opravena (musí ještě schválit červnové zastupitelstvo) by měla být komunikace od křižovatky nad hotelem Vyhlídka směrem k Burianům.

Pokračujeme také ve vysprávkách místních perkových komunikacích poničených po zimě.

Jizerky pro Vás o.p.s.

Jak již jsem informoval v minulém čísle Zpravodaje, byla podána žádost o grant z malých projektů Euroregionu Nisa. Grant společnost obdržela a v současné době je již dokončována oprava dvou kapliček. Na té v Dolních Rejdicích byla vyměněna střecha (kvalitní modřinový, ručně štípaný šindel) a také opravena fasáda. Druhá kaplička, v Příchovicích u Polmů, byla opravena kompletně – výměna střechy, odvedení vody okolo obvodových zdí, nová vnitřní i vnější omítka, nové dubové dveře. Jelikož se jedná o česko – polský projekt, tak máme z Polska příslibenu dřevořezbu sv. Josefa, která by měla být v této kapličce umístěna.

Hasiči Příchovice

V měsíci dubnu proběhlo „pálení čarodějnic“, v červnu se družstva mužů i žen zúčastnila okrskového kola soutěže v požárním sportu v Pustinách, kde muži obsadili 1. a 2.místo, ženy také vyhrály. V polovině června pořádali příchovičtí pouťové odpoledne – na poslední chvíli bylo kvůli počasí přesunuto ze soboty na neděli a tato volba se vyplatila- v neděli bylo oproti sobotě nádherné počasí, takže akce byla velmi zdařilá. Koncem června byla zásahová Tatra na garanční prohlídce – vše proběhlo v pořádku. Zde patří dík všem, zejména pak Romanu Čermákovi, kteří se o vozidlo starají.

Z dotace Libereckého kraje pak byla přiznána jednotce JPO III Příchovice dotace na nové zásahové oblečení a obuv.

Hasiči Polubný

V měsíci dubnu proběhlo „pálení čarodějnic“, V červnu se družstvo mužů zúčastnilo okrskové soutěže v požárním sportu v Pustinách, kde obsadilo 5.místo. V měsíci červnu pořádali polubenští pouťové odpoledne.

Výlet senioři

V měsíci květnu proběhl zájezd seniorů do Státního hřebčína v Kralupech nad Labem s následným posezením v naší již oblíbené hospůdce ve Svijanském Újezdu. Nám, kteří jsme se o seniory po celou dobu zájezdu starali, připadala akce jako velice vydařená i díky rozumnému počasí. Jinak nechám hodnocení výletu na seniorech samotných. Stejně jako loni, tak i v letošním roce připravujeme druhý výlet, který by se měl konat v měsíci září. O přesném termínu budou všichni, kterých se to týká, včas informováni.

Obecní kanalizace

Na tomto místě bych chtěl opětovně apelovat na všechny, kteří jsou připojeni na obecní kanalizaci, aby do kanalizace vypouštěly opravdu jen splaškové vody. Do kanalizace v žádném případě nepatří dětské pleny, vlhčené ubrousky, hygienické vložky, hadry, zbytky jídel, tuky (tady zdůrazňuji – ty škodí čistírnám odpadních vod nejvíce). Píši to proto, že všechny tyto věci se nám na česlech čistíren pravidelně objevují. Neúměrně to prodražuje jejich provoz a pokud se toto opravdu nezlepší, tak to ve finále postihne všechny, kteří jsou na kanalizaci připojeni, razantním zvýšením poplatků za odvádění odpadních vod.

Zprávy a zprávičky pro Vás

ve spolupráci se starostou

připravil Stanislav Pelc

.....omalovánka pro naše nejmenší čtenáře

NAŠE ŠKOLKA

Konec školního roku se nezadržitelně blíží a čas, na který se malí školkáčci těší, je tu. Čas výletů, dobrodružství, sluníčka a čerstvého vzduchu. Užívají si čas strávený v přírodě a jejího poznávání. Chodí na delší výlety po našem krásném okolí a učí se vážit si darů, které nám Jizerské hory přinášejí.

Vybíráme z akcí:

- MDD – oběd v hotelu Na Vyhlídce
- kroket
- divadlo Harmonika v ZŠ
- plavecký výcvik - předškoláci
- sportovní den v Desné
- pohádka Liška Bystrouška v ZŠ
- závěrečná besídka ve školce

Akce, které nás ještě čekají:

- sférické divadlo v ZŠ
- dvoudenní výlet s přespaním v MŠ – jízda vláčkem na Mumlavské vodopády, aktivity v Zákoutí volného času, zábavné odpoledne se spisovatelkou Jitkou Vítovou, dílničky s paní Melicharovou
- dle počasí, delší výlety po okolí

Děti a zaměstnanci MŠ vám přejí krásné a prosluněné prázdniny.

Učitelky MŠ

EXISTUJÍ DVA DNY V ROCE

Kdy nemůžeme udělat vůbec nic. Jedním takovým dnem je včerejšek a druhým zítřek. Proto byl *dnešek* 16.5 2017 tím správným dnem, kdy má člověk konat a žít.

Ano, konali jsme o tom krásném slunném dnu my senioři z integrované obce Kořenov. No, já vím – jak se to vezme. Konalo především, to v předstihu, zastupitelstvo OÚ a na „místě činu“ pak konal spolehlivý doprovod. Jo, a neméně spolehlivý a vstřícný pak byl i pan řidič autobusu.

A teď k věci, konečně – je řeč o jednodenním výletu. Cesta jako taková byla příjemná a cíl byl plný úchvatných dojmů. Hřebčín Kladruby – řečeno jasně, stručně, výstižně. Kůň, to je nám vesničanům celkem známé, moudré zvíře – člověku vždycky prospěšné. A tak, nebo snad právě proto byla prohlídka stájí, respektive zde ustájených koní pro nás zajímavá a hříbátka přímo úchvatná. Prioritně zde byli zastoupeni bílí Kladrubáci a také krásní červenohnědí Lipicáni. Jo, a takovým, řekl bych že zlatým hřebem prohlídky resp. ukázky byl hřebec původně určený jako svatební dar královským novomanželům v Anglii. Povšechně byla tato exkurze odborně vedena průvodkyní, která se mimo jiné pochlubila, že zná Kořenov a Příchovice pak zejména. Takže potěcha byla oboustranná. A ještě něco mne osobně zaujalo. Z informací zde vyvěšených jsem se dočetl, že v šestnáctém století se podílel na realizaci tohoto už tehdy světoznámého chovu též Albrecht z Valdštejna. No, a právě v té době vznikla snad filiálka tohoto podniku malinko severněji od Kladrub a sice na Jičínsku. Upřesním to – bylo to ve vesnicích Chomutice, Nevrátice, Smrkovice a Obora, které se nacházejí asi dva kilometry od městečka Vysoké Veselí, ve kterém jsem se asi tři sta let poté narodil. Je ironií osudu, že v tomto kraji se snad netradují záznamy o chovu koní – ani ve škole nás to neučili. Snad jen ta Obora něco naznačuje. Ale to nic, omlouvám se za tu vzpomínku, za soukromé dojmy. Důležité je, že pokračování toho našeho seniorského výletu se konalo v krásném restaurantu ve Svijanském Újezdu. No ovšem, to nejlepší na konec. Říká se a toto staré, známé rčení mělo poplatnost i tady. Neminul nás výborný oběd a další přílohy tipu Svijany 11, fernet citrus i necitrus a kávička s moučnickem byla taky.

Děkujeme, bylo to krásné, bylo toho dost a snad zase někdy příště nashledanou.

A pointa? Musí být, ale ne jednoznačná –

- přijela za námi hudba „Bukovjan“
- počasíčko zajistil již tradičně pan Standa Pelc
- zlatým hřebem programu byl šťastný návrat - to díky panu řidiči Jiřímu Geiglovi od pana Martínka z Rejdic.

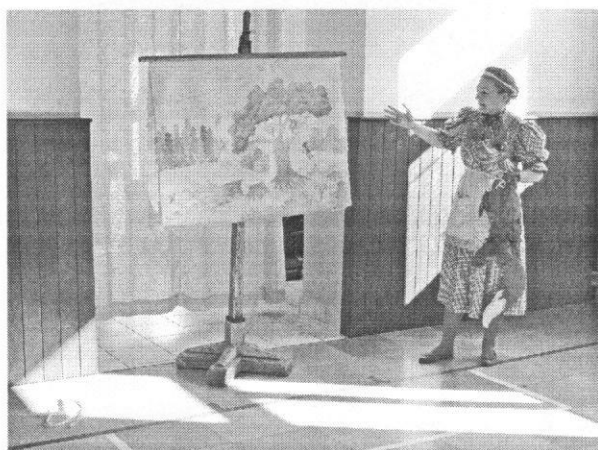
F I Ř T Í K Josef

*„Všechno je cizí,
jenom čas je náš!“*

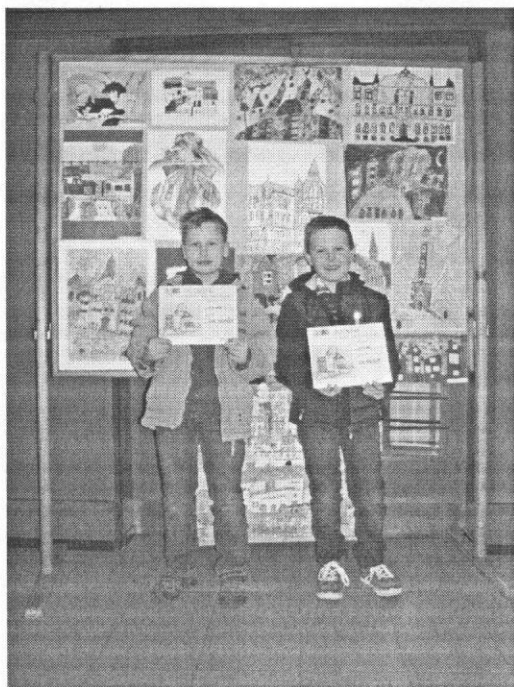
Seneca

Ze života kořenovské školy ve fotografiích LIII

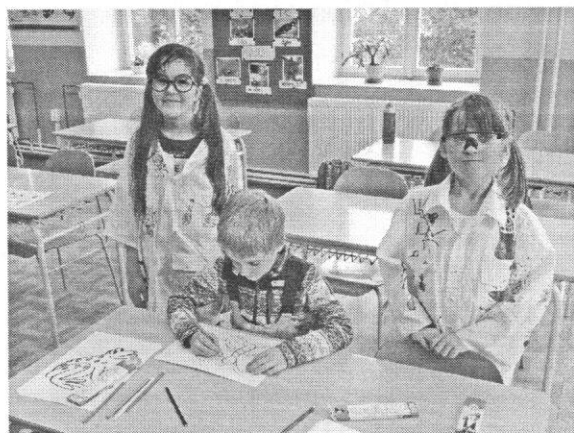
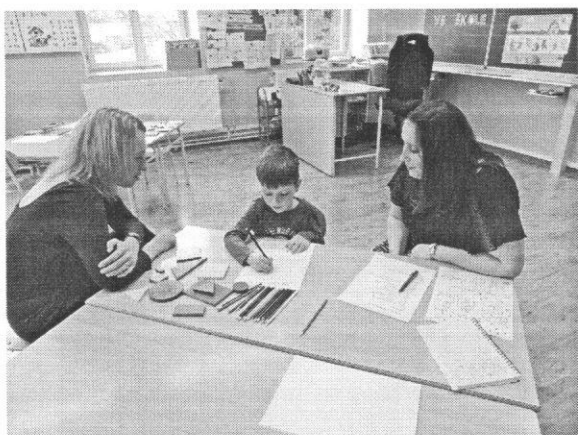
Divadlo se těší u našich žáků velké oblibě. Přímo do budovy kořenovské školy přijel zájezdní soubor s představením Liška Bystrouška. Obří úspěch slavilo Tajemství staré bambitky, které jsme zhlédli v divadle v Jablonci nad Nisou.

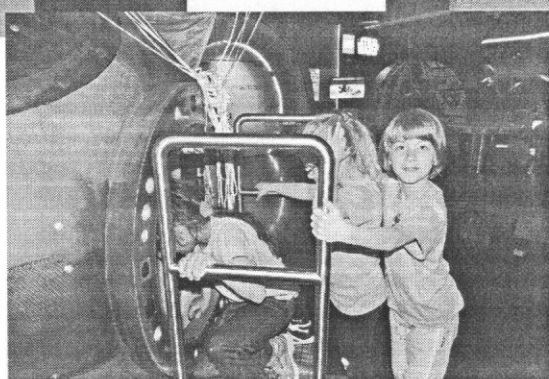
Středisko volného času v Tanvaldu uspořádalo výtvarnou soutěž na téma Naše obec očima dětí. A úspěch soutěž přinesla Jakubovi Hlubučkovi a Janovi Mejsnarovi. Oba získali za svá díla ocenění! Výborně! Gratulujeme!

26. dubna t. r. se konal zápis dětí do 1. ročníku naší školy. Dostavilo se 7 dětí, na které čekala celá řada úkolů. Nejprve ukázaly ,co umí paní učitelkám a další v podobě sportovních disciplín, lovení rybiček či skládání puzzlí. Úkoly na jednotlivých stanovištích pro budoucí prvňáky připravili žáci z vyšších tříd.

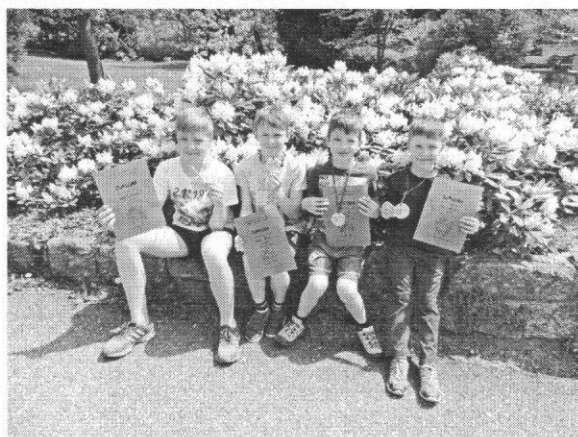

2. května 2017 proběhl školní výlet do iQ Landia – Liberec. Že nevíte, co to je? Jedná se o vědecko-zábavní centrum, kde si žáci mohou na vše sáhnout, vše vyzkoušet a prohlédnout. Součástí byla také prohlídka planetária. Velké poděkování patří panu Plecháčovi, který věnoval naší škole sponzorský dar v podobě vstupenek.

Nesmíme zapomenout na Pohár běžce Tanvaldu. 11. května t. r. se konal běh do vrchu a posledním závodem byl 22. května t. r. maraton. Slavnostní vyhlášení nejlepších sportovců letošního ročníku se konalo v tanvaldském kině 13. června 2017. Z naší školy se na stupních vítězů umístili Ondřej Sova, Matyáš Polák, Helena Raisová, Nicolas Reinl, Jan Mejstnar a Jiří Doležal. Pochvala ale patří všem účastníkům z naší školy za vynikající výsledky ve velmi silné konkurenci.

Naši nejlepší maratonci...zleva Matyáš Polák, Nicolas Reinl, Ondřej Sova a Tobias Hanuš.

Šťastní medailisté v tanvaldském kině...(zleva): Ondřej Sova, Matyáš Polák, Helena Raisová, Nicolas Reinl, Jan Mejsnar a Jiří Doležal.

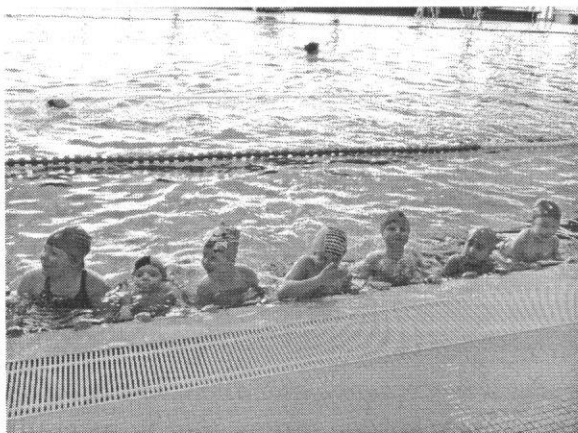
Projekt Ovoce a zelenina do škol běží od školního roku 2009/2010. Cílem je zlepšení informovanosti o zdravých stravovacích návycích se zaměřením na ovoce a zeleninu. Projekt zajišťuje každých 14 dní dodávku těchto produktů do školy. Nyní na konci školního roku proběhla nová ochutnávka. Dětem chutnalo úplně všechno.

Žáci 4. ročníku absolvovali 5 lekcí na dopravním hřišti v Jablonci nad Nisou. Průkaz cyklisty získali: (zleva) Matyáš Polák, Jakub Hlubuček, Dominik Janák a Jiří Doležal.

Plavecký výcvik patří na naší škole k samozřejmostem. Výcvik v rozsahu 5 lekcí absolvují nejstarší žáci mateřské školy a všichni školáci.

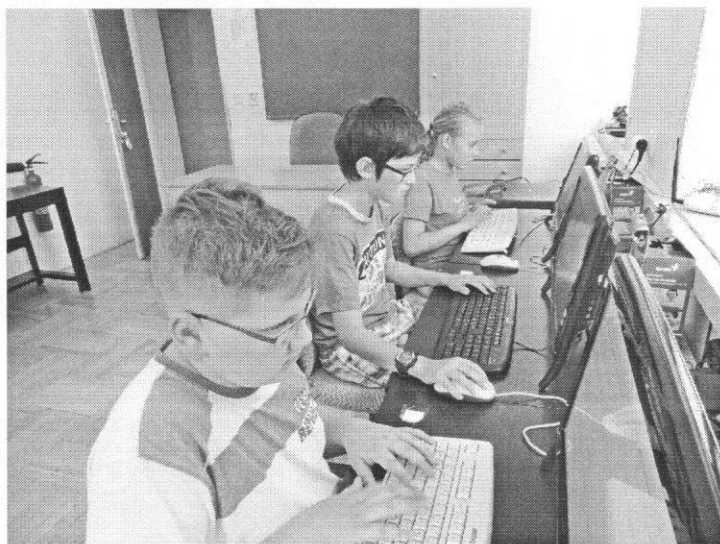

Družba kořenovské školy se školou v polském Kopanci má již sedmnáctiletou tradici. 23. května 2017 se uskutečnil výlet dětí do Polska. Navštívili jsme zámek Bukovac, farmu v Kopanci a návštěvu rozhledny, ze které byla krásně vidět naše nejvyšší hora Sněžka. Během dne proběhlo oblíbené opékání buřtů.

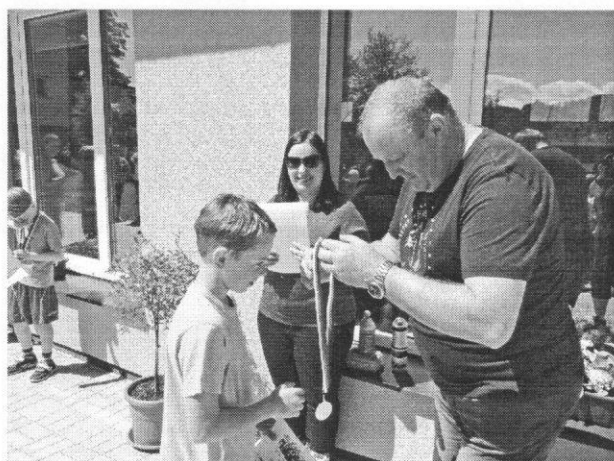
Pro žáky 5. ročníku se konaly Scio testy, které prověřily jejich znalosti v českém jazyce, matematice, anglickém jazyce a všeobecných znalostech. Naši pátáci se také zúčastnili výběrového testování žáků Českou školní inspekcí.

O dobrých výsledcích ve znalostech svědčí i ten fakt, že všichni tři absolventi 5. ročníku pokračují v dalším studiu na výběrových školách. Alexandr Rais na gymnáziu a Natálka Turková a Martin Chvojka na Sportovní škole v Tanvaldu.

26. května 2017 proběhla závěrečná akce Malotřídky pospolu. Na atletickém trojboji v Plavech se běhalo na 60 metrů, házelo kriketovým míčkem a skákalo do dálky. Naše škola získala šest medailových míst !!! Tak ať je ten další ročník této úspěšné akce stejně povedený!

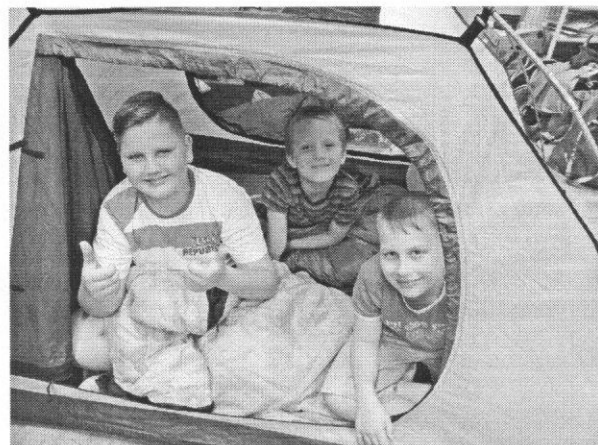
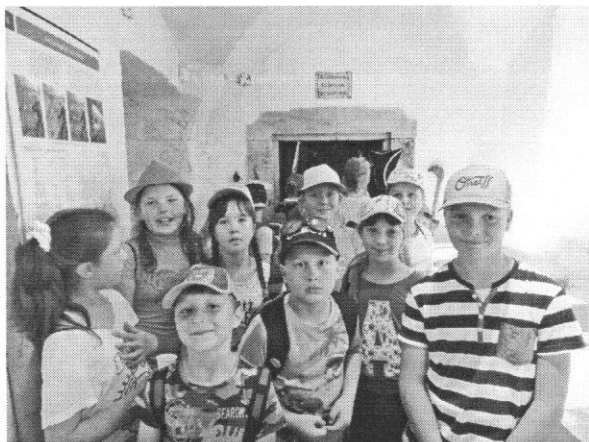

Pan starosta Luboš Marek byl s výsledky kořenovských žáků velmi spokojený. Medaile jim předával celkem šestkrát !

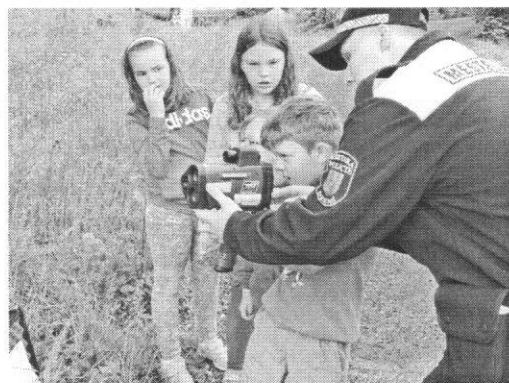
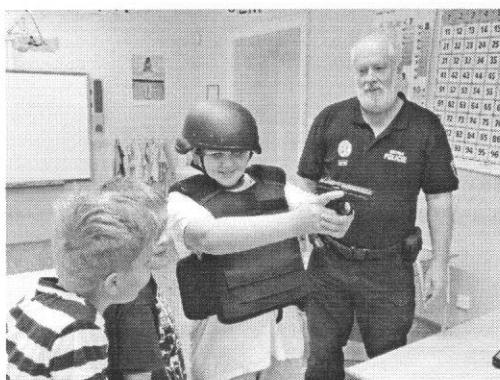
Každoročně se také zúčastňujeme Výtvarného dne v Polsku. 9. června t. r. odjelo pod vedením paní vychovatelky Lenky Šenekelové 5 děvčat – švadlenek: Helena Raisová, Natálie Turková, Leona Soukupová, Natálie Raisová a Melanie Hanušová. Děvčata šila dětské hračky. Díky vydatné pomoci paní vychovatelky se výrobky zdařily k velké radosti malých švadlenek.

Z 22. na 23. června t. r se konalo naše oblíbené stanování ve škole. Odpoledne jsme nejprve vyrazili na výlet do Pěňčina na ekofarmu a pak vláčkem do Kittelova muzea. Po návratu ke škole začalo stavění stanů. Dobrá nálada se nevytratila ani s příchodem bouřky, a tak došlo i na bobříka odvahy.

23. června 2017 navštívili naši školu zástupci Policie ČR. A co myslíte, že žáky nejvíce zaujalo? Samozřejmě jízda policejním autem a měření rychlosti.

Závěrem školního roku mi dovoluňte, abych se rozloučila s žáky pátého ročníku Natálií Turkovou, Alexandrem Raisem, a Martinem Chvojkou. Přeji jim úspěšný start do dalšího života. Všem žákům a pracovníkům školy pak vydařené prázdniny plné slunce a pohody.

Mgr. Lenka Lipská, ředitelka školy

Návštěva hasičů v Mateřské škole Desná

Touto cestou bychom chtěly poděkovat Sboru dobrovolných hasičů z Příchovic za velmi pěknou ukázkou hasičské techniky.

Děti se dozvěděly mnoho zajímavých informací. Prohlédly si vybavení auta, vyzkoušely si vylézt na jeho střechu, vyzkoušely si hasičské helmy a samozřejmě obdivovaly sílu vodního děla.

Pro děti byla tato návštěva velkým zážitkem a možná i inspirací pro budoucí povolání.

Za MŠ podporující zdraví: Dana Scheibová, ředitelka a Adéla Fišerová, učitelka

Výsledky třídění odpadů v Libereckém kraji

V roce 2016 vytrídil každý obyvatel Libereckého kraje 44,2 kilogramu papíru, plastu, skla a nápojových kartonů, což řadí Liberecký kraj na 9. místo v pomyslném srovnání krajů. Podle celorepublikového průměru vytrídil loni každý obyvatel ČR 44,8 kg/ob. Velmi dobrý byl Liberecký kraj v třídění papíru, toho každý občan vytrídil 22,9 kg a díky tomu patří kraji v této disciplíně celorepublikově 2. místo. Nadprůměrně se obyvatelům Libereckého kraje daří třdit také sklo.

V Libereckém kraji je v současné době k dispozici 10 382 nádob na tříděný odpad. V roce 2016 bylo v rámci společného projektu Libereckého kraje a AOS EKO-KOM, a.s. zakoupeno a instalováno dalších 135 nádob v hodnotě cca 1,2 mil. Kč. Co se týká hustoty sběrné sítě, na jedno sběrné místo připadá v kraji přibližně 149 obyvatel.

Do soutěže byly zařazeny všechny obce v kraji, které mají uzavřenou smlouvu o zajištění zpětného odběru a využití odpadů z obalů se společností EKO-KOM, a.s., tj. 214 měst a obcí Libereckého kraje. Každý ročník je automaticky zahájen prvním dnem kalendářního roku a probíhá po celých 12 měsíců. Vzhledem k odlišnostem ve fungování odpadových systémů v jednotlivých obcích a městech, soutěží obce nově od tohoto ročníku ve čtyřech kategoriích, tedy nejen podle svého statutu, ale i podle počtu obyvatel. Finanční odměnu od AOS EKO-KOM, a.s. získávají první tři v každé kategorii, všichni finalisté pak obdrží tradiční poháry z novoborského skla, které věnoval do soutěže Liberecký kraj.

První kategorií jsou obce do 500 obyvatel (celkem 5 finalistů), druhou kategorií jsou obce nad 500 obyvatel (celkem 5 finalistů). Třetí kategorií jsou města do 3 500 obyvatel (celkem 5 finalistů) a čtvrtou kategorií města nad 3 500 obyvatel (celkem 5 finalistů). Zvláštní kategorií je pak „Skokan roku“, ve které obce a města soutěží bez ohledu na statut.

VÝSLEDKY ZLATÁ POPELNICE 2016

KATEGORIE OBEC DO 500 OBYVATEL

1. místo obec Bedřichov 20 000,- Kč
2. místo obec Troskovice 15 000,- Kč
3. místo obec Albrechtice v Jiz. horách 5 000,- Kč
4. místo obec Blatce
5. místo obec Paseky nad Jizerou

KATEGORIE OBEC NAD 500 OBYVATEL

1. místo obec Kořenov 20 000,- Kč
2. místo obec Josefův Důl 15 000,- Kč
3. místo obec Karlovice 5 000,- Kč
4. místo obec Malá Skála
5. místo obec Horní Police

KATEGORIE MĚSTO DO 3 500 OBYVATEL

1. místo město Harrachov 30 000,- Kč
2. místo město Rokytnice nad Jizerou 20 000,- Kč
3. místo město Jablonec nad Jizerou 10 000,- Kč
4. místo město Dubá
5. místo město Ralsko

KATEGORIE MĚSTO NAD 3 500 OBYVATEL

1. místo město Cvikov 30 000,- Kč
2. místo město Nový Bor 20 000,- Kč
3. místo město Lomnice nad Popelkou 10 000,- Kč
4. místo město Jilemnice
5. místo město Turnov

SKOKAN ROKU obec Bedřichov

DĚKUJEME VŠEM CO S NÁMI TŘÍDÍ ODPAD , MÁ TO SMYSL ☺

Příroda je mocná čarodějka – to víme všichni.

Planeta Země se otepluje – známe, tenhle titul vyšel knižně. Napadá mne, ba co víc, prostě mám za to, že tak nějak dost toho víme o přírodě, zejména pak o jejích proměnách my myslivci.

Tak třeba mám v paměti období, kdy zcela běžnou věcí byla tam dole v kraji k vidění hejna koroptví, kvanta bažantů i zajíců. Dnes tam koroptve nejsou a toho ostatního je pomálu, protože namísto dřívějších polí a políček jsou tam lány. Chybějí meze, a tahle monokultura prostě drobné zvěři nevyhovuje.

A nemyslete, obdobně je tomu u nás na horách. Té drobné zvěře je tu snad ještě míň než tam dole. Ale bohudíky se nám tady díky maximální péči drží srnčí zvěř. Vysoká – tj. jelení zvěř je u nás jen přebíhavá a divočáci tu taky jen „hostují“.

Ale měli jsme tu, to v naší honitbě na Příchovicích, resp. na jižní Šumburské stráni ro bylo – tetřívka. Pobyl tu pár let. Nelovili jsme ho, byl hájený – jak jinak, leč stejně se s námi rozloučil. Důvod? Stačilo málo. Přišel pokyn shora k vykácení břízy v tetřívčím teritoriu. Bříza byla tenkrát považována za plevelnou dřevinu bez ohledu na faktum, že právě tetřívek je na ní závislý. Takže, přemístil se – snad na Jizerku, nevím. Tetřívek – bývala to taková ozdoba revíru a navíc, v době toku byla s těmi tetřívky i zábava. No, dovedli jsme je tenkrát vábničkou přilákat i rozčertit je patřičně na tokaništi. Zábava s nima to byla úžasná. Takové divadýlko na orosené louce to bylo, které ovšem končilo vždy za svitu prvních třpytivých paprsků slunce nad Bílou skálou.

Ale obdobně tomu bylo třeba s koroptvemi. Vzpomínám, že sice sporadicky se vyskytovaly i tady u nás na horách a v podhůří, ovšem faktum je, že nejlépe jim vyhovovala bonita, resp. úživnost tam dole v nížině, v kraji. Prokazatelně je ale tam i tady vyhubilo zcelování polí a chemie. Je ironií osudu skutečnost, že to dnešní chemické hubení škůdců, tedy hmyzu na polích zajišťovaly tenkrát ty koroptve a bažanti též. Ten bažant, ten se tam dole ještě drží, ale jen díky umělému odchovu. Zajišťují ho myslivci tak, že vybírají v honitbě vajíčka a ta pak ukládají do umělých, tj. elektrinou vyhřívaných líhní. Věřte, je s tím spousta takové té „mravenčí práce“ a to včetně stálého veterinárního dozoru.

Jako kluci jsme se tenkrát v letech čtyřicátých, tedy válečných, rádi zúčastňovali jako trpění členové naháňky při lovu drobné zvěře. Snad proto, že jsme o té zvěři něco věděli – znali jsme to. Byly to znalosti ze školní výuky, ze školních vycházek i ze soukromého pobytu v přírodě. Tenkrát – radiopřijímač byl málokde, televize, internet a podobné samozřejmosti dnešní doby, byla věc neznámá, takže jsme nevyhnutelně pobývali v přírodě. A to nejenom v ovocném sadu, u rybníka, při řece ale i na lukách či v polích. Jo, samozřejmě, taky v lese. Ale ten les tam byl a dosud je převážně listnatý – dub, buk, habr, bříza. U vodních toků a u rybníků to pak byly topoly a vrby. Taková výuka v přírodě to byla a radostným poznatkem pro nás kluky bylo objevení hejna koroptví na strništi či na oraništi. Nebylo to snadné, tím ochranným zbarvením splývaly s okolím, leč ironií dáno, vyzradil je snad vždycky jejich hlídač – kohoutek. Totiž, zatímco koroptvičky se tiskly k hroudě a nebo splývaly se strništěm, kohoutek ve snaze hlídat je, postával a kontroloval jejich bezpečnost v okolí na zemi i na nebíčku. Říkali jsme, my kluci, že se ten kohoutek vystavuje na obdiv svým pestřejším zbarvením a zejména pak tou i zdáli patrnou rezavou podkovou na hrudi.

No, a pro změnu – u řeky byla pro nás kluky taky zábava. Prostě nám to trpěli nejenom rybáři ale i četníci, tedy policie, řečeno dnešní terminologií. Nejraději jsme s těmi našimi klukovsky vyrobenými udicemi lovili ty ryby pod mostem. Protože pod mostem neprší a v dešti berou ryby líp. A pokud se stalo a šli kolem řeky a nebo po mostu četníci, vždycky jsme to věděli včas, schovali jsme ty naše udíčky a tvářili jsme se, že jsme hodní. Zdravili jsme je, ty pány četníky a na otázku kterou nám museli položit: „kluci, nelovíte tady ryby?“ jsme odpověděli záporně a oni se tvářili, jako že nám uvěřili. Jo, tak nějak to bývalo u nás na městečku za druhé světové války. Možná proto ta benevolence českých četníků. Ostatně, kdo ví – oni ti páni četníci znali svůj rajon a nás kluky měli přečtené. Ono, věřte, na malém městečku se toho nikdy moc neutajilo, a když dnes tak uvažuji, je možné, že měli tenkrát hlášku, tedy informaci od našeho pana učitele, který – stalo se, nás požádal či vlastně pověřil

ulovením návnady. Prostě, jaksi mimo rámec výuky povídá – „kluci, mám tam v zátocě štiku, přineste mě pár kousků návnady – ale tu štiku nechte na pokoji, tu si ulovím sám.“ Věděl, pan učitel, že na nás je spoleh.

Vrátím-li se ke vzpomínce zase do lesa či do polí, konstatuji, že se zajícema byla taky legrace. Bezpečně bývali ke spatření vždy k večeru na okraji lesa na pastvě. Ale zcela jisté bylo vždy setkání se zajícem i za bílého dne a to při chůzi po mezi. Totiž, zajíc se hrozně rád tiskl k té mezi. Chránil se tak před nepohodou, zejména před větrem a kryl se před predátorem. Predátor – no, to byl a je v daném případě dravec ve vzduchu a liška nebo člověk po zemi. Ano, člověk je vlastně taky predátor, ale my kluci jsme to nebyli. Lekli jsme se a vzápětí i chechtali, když jsme při chůzi po mezi vyplašili říkalo se tenkrát „vyšlápli“ ukrytého zajíce. Dneska? Meze nejsou a zajíců málo.

Ale taky se stalo, potkali jsme se my kluci v lese s hajným – tedy pardon, s panem hajným. Byl to hajný, jehož revírem byly městské lesy a ten měl pro nás pochopení. Povídá – příkladně, kluci, támhle pod těmi modříný hnízdí bažantí slípka. Tak tady moc nepokřikujte a nerušte ji. Hrdě jsme se pochlubili, že o ní víme a že je pro nás tabu! Vůbec, my kluci jsme byli tenkrát sice občas nic kalýho, ale měli jsme také své byť nepsané zásady. Tak příkladně – vrabci, byli tenkrát považováni za škůdce, protože byli přemnožení, takže občas jsme jim pokoj nedali. Ovšem vlaštovky, rorýsi a nebo ledňáček u mlýna – ty jsme považovali za nedotknutelné. Obdobně tomu bylo v době hnízdění, zejména vodního ptactva. Racci, čejky, kachny – několik druhů. Znali jsme je tenkrát, my obyčejní kluci. O umístění jejich hnízd jsme věděli, rozlišovali jsme ta jejich vajíčka dle zbarvení. Byla to taková „škola“ v přírodě, řekl bych dnes, s odstupem času. Chodili jsme tenkrát na koupaliště, o prázdninách denně, opatrně, zkratkou po bahnitě mělčině rybníka, kde bylo těch hnízd bezpočet. To ptactvo nás už znalo, věřily ty slípky na hnízdech, že jim neublížíme. Snad jen trochu víc se v dané chvíli přitiskly ke svému „pokladu“ – věřily nám!

Leč, tady na horách Jizerských v nadmořské výšce +- 800 m je všechno jinak. A ještě toto – jiné to bylo ve druhé polovině dvacátého století i dříve, a jinak je to dnes ve století jednadvacátém. Tenkrát zde ti naši předkové coby domkáři mívali v držbě nějaké to domácí zvířectvo – slepice, králíky, kozy, občas i kravičky. S tím pak souvisela nutnost pěstování brambor- to vždycky, ale i obilniny to bývaly, nejčastěji oves. No a v letech poválečných šlo v těchto stopách tehdejší JZD tj. jednotné zemědělské družstvo. Ale, přišlo se na to, že místní klimatické podmínky příliš nevyhovují sklizni obilnin či brambor strojově – to zejména v případě, když tato úroda ještě před sklizní mnohdy zapadla sněhem.

Dnes – na těchto pozemcích úspěšně hospodaří „Farma Příchovice“ a má výhradní specializaci na chov hovězího dobytka- produkci mléka. Čili žádné polní plodiny, pouze strojová sklizeň píce k siláži a senáži, což jsou vlastně žně. Průběžně, vlastně operativně jsou tyto lučiny využívány též jako pastviny – a ty kravičky ať už dojnice či jalůvky na pastvě, nutně připomínají klasickou pohlednici ze Švýcarska.

Vedou si dobře ti naši příchovičtí farmáři. Důkazem je řekl bych že trvale dobré umístění v chovatelské soutěži jež se koná jednou za dva roky v nedalekých Roprachticích. A nejsou sami. Ověřil jsem si, to při vyhlídkovém přeletu na Krkonošemi i našimi Jizerkami, že takových „šilenců“, obětavých, kteří neúnavně bojují s klimatickými podmínkami, přičemž vlastně spojují příjemné s užitečným je v horách těch i oněch povícero – ano, to bezesporu! Mají ti naši farmáři vynikající pěstitelsko-chovatelské výsledky a přitom zkrášlují tu taky naši přírodu – jen tak dál!

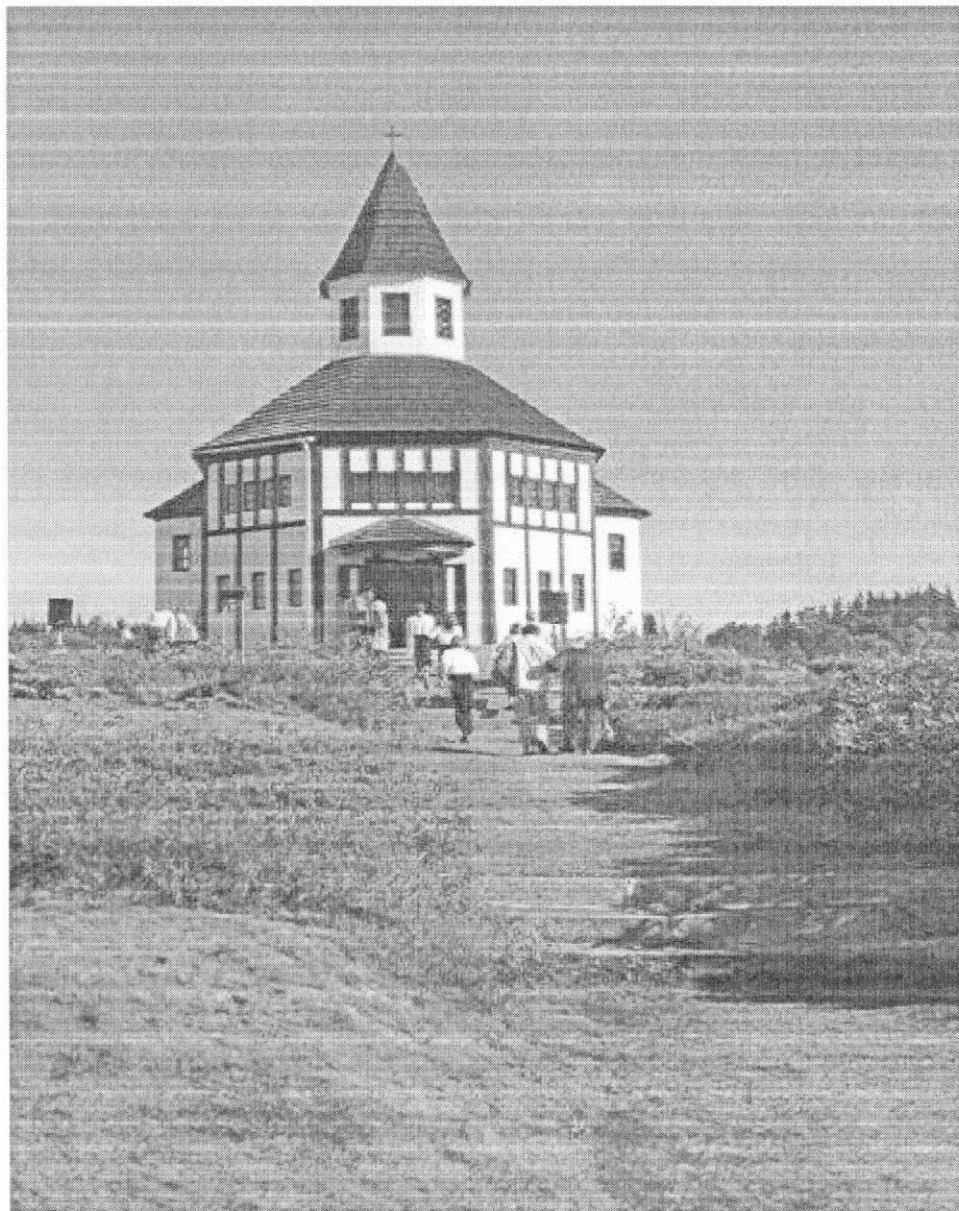
F I Ř T Í K Josef

*„Čest země znamená vydati plod,
čest ducha znamená vytvořit dílo,
čest ryb je zabydlit vlny všech vod,
čest lidstva žítí, aby se lépe žilo.“*

Vítězslav Nezval : “Z domoviny“

**Ochranovský sbor
při Českobratrské církvi evangelické
v Tanvaldu**

**Unitas fratrum
Moravian church – Herrnhuter Brüderunität**

**zveme vás na pravidelné letní bohoslužby
v kořenovském kostelíku
od neděle 11. června 2017
vždy od 10 hodin**

Poděkování učitelkám MŠ

Školní rok 2016/2017 se pomalu chýlí ke konci a blíží se prázdniny. Chtěla bych touto cestou vyzdvihnout trpělivou práci učitelek, které se nám o děti po celý rok v MŠ starají. Velmi si cením osobního a individuálního přístupu k dětem. Vedení k samostatnosti, vztahu k přírodě, pohybu... To v obecné rovině.

Za sebe osobně bych chtěla poděkovat paní učitelce Kubrtové a Kučerové za velkou oporu a pomoc s mým synem, kterému byla zjištěna oční vada. Děkuji za individuální přístup a ochotu podílet se na pomoci se cvičením očička, které mu bylo formou hry každý den ve školce poskytováno. Velmi si cením podpory i ze stran spolužáků z MŠ. Spolu s učitelkami podpořili našeho Štěpánka na 7 týdenním pobytu v Léčebně zrakových vad ve Dvoře Králové nad Labem krásným obrázkovým dopisem, který mu udělal velkou radost.

Za to vše Vám patří velký DÍK.

Přeji Vám krásné letní prázdniny, příjemný odpočinek a načerpání sil do dalšího školního roku. ☺

Renata Poláková

PODĚKOVÁNÍ

Touto cestou bychom vám chtěli poděkovat za výlet, který jste pro nás uspořádali 16. Května letošního roku, do Národního hřebčína v Kladrubech nad Labem. Bylo to skvělé ! Koně, kočáry, pečlivě udržované stáje, průvodce, který se v hřebčíně vyučil a pracuje tam už 61 let. Prohlídka s jeho výkladem byla báječná ! Mohli jsme si pohladit hřebce, kterého státní hřebčín věnoval princovi Williamovi a vévodkyni Kate jako svatební dar. Vše bylo pro nás ohromný zážitek.

Následoval odjezd do Svijanského újezdu na výborný oběd, kde nám k poslechu i tanci zahrál p. Bukovjan.

Díky vám jsme prožili krásný den. Je od vás moc hezké, že se o nás důchodce tak staráte. Je to takové pohlazení po duši. Přijměte od nás velké poděkování.

Za spokojené důchodce

Eva Tulaková

Školení? Ne, jenom poučka pro chlapy – přísně tajné !

Stane se, v každé domácnosti, neříkejte že ne, při soužití dvou lidí (on a ona) občas nějaká ta Itálie vznikne. Ale co s tím naděláme? Nic moc, je to takový koloběh života. Ale chce to klid. Ne, to ne, není to jenom ten Švejk, jsou to zkušenosti.

Stalo se – už zase, pořád se něco děje – že ta moje paninka na mne spustí takovou tu „kulometnou palbu“. Ve zbraních, tedy spíš jen v těch loveckých, to ona se vyzná. Takže, v daném případě si vyčihnu moment, kdy ona se musí nadechnout a spustím tu moji oblíbenou píseň alias Oldřich Nový a to z plna hrdla – „za úsměv jediný, má krásná paní.....“

No, co mám říkat dál – nic..... Prostě najednou jakoby jí ten kulomet vypadl z rukou, rozzáří se úsměvem a jenom konstatuje – ty seš ale.... A já na to “ no jen to řekni co že jsem? Jsem tvůj....“ „Jo, jseš můj nepolepšitelněj mizera“.

Myslím, že doktor Radim Uzel by se mnou souhlasil. Ta jeho taktika „zapírat, zapírat“ – to je přežitek dnešní doby . V době dnešní je vhodnější i účinnější metoda dobré vůle – rozesmát , rozesmát, rozesmát!

Já vím, ale ano, souhlasím – názory můžou být ještě jiné, prostě různé. Tak třeba – na Moravském Slovácku říkají: „žena když nebrble, tak jako když hodiny nejdou“ – s tím lze souhlasit.

F I Ř T Í K Josef

*„Bůh nemůže být všude,
proto stvořil ženu.“*

Časy se mění . Nedávno jsem si při návštěvě hřbitova v Horním Polubném všiml hrobky zářící novotou. Zde jsou pochování členové sboru dobrovolných hasičů, kteří padli v 1.světové války, která skončila před100 lety. Hrobka je krásně zrestaurována. Právě tudy procházeli návštěvníci z Německa, velmi pochvalně se vyjádřili ke stavu hřbitova a ocenili práci našich občanů a obecního úřadu. Požádali mne abych touto formou poděkoval. Velký dík patří panu Krekačovi, který svědomitě pečuje o místo posledního odpočinku v Horním Polubném. Před 72 lety v rámci vládního programu odgermanizování byly mnohé hřbitovy i mnohé kulturní památky pustošeny, byla snaha vymazat všechny připomínky německého osídlení. Tehdy vášně vítězily nad zdravým rozumem, vandalismus ani vraždy nebyly trestány. Naštěstí je tato hrůzná doba dávno za námi.

Mikuláš Preissler

Děti – je to široké, ale krásné téma.

Ale nemyslete si, nechci a nebudu zatracovat dospěláky – je s nimi taky sranda, občas – a sakra, zase mě ujela ta tužka, tedy legrace je s nimi. Že ne? Ale ano, já vím že ne vždycky, ale občas se to povede. Tak třeba, stalo se letos na hasičské soutěži „Příchovická proudnice“. Zajímá mě se coby divák o soutěžní stanoviště, aby ne. Bylo tam zaregistrovaných asi třicet družstev – muži, ženy, děti. Věřte, ta podívaná, ty pocity – bralo mne snad až vlastenecké cítění při pohledu na ty hasiče, hasičky a hasičata, pro které byla stěžejním zájmem rána ze startovní pistole, dále pak savice, hadice, rozdělovač, proudnice, voda a cíl. Jo, a taky tu byl obdobně obětavý nezbytný tým pořadatelů, rozhodčích a dodávka vody naší cisternou fungovala taky perfektně – tu měl na povel Roman a celé soutěži pak velel Standa. A tomu všemu předcházela pořadatelská příprava toho či onoho a poté, tj. po ukončení akce nezbytný úklid všeho – neviditelná mravenčí práce nejmenovaných zručných obětavců! No a obdobně činorodí byli hoši i děvčata u občerstvovacího zařízení. Oblíbené a všemi vyhledávané stánky to byly – pivo, klobásky a taky nějaké to nepivo. Došel jsem k tomuto stanovišti – leč, už pár metrů od nich jsem zaslechl halasnou, řekl bych že tak trochu i „živočišnou“ kamarádskou debatu toho personálu – Petr, Vilouš, Radek. Zdravíme se vzájemně, aby ne a hned tu byla nabídka – Pepo, co si dáš? Pivečko, klobásku? Co dřív? Nevěděl jsem v té chvíli, ale napadlo mne, byla to vteřina, a spustil jsem snad dobře hranou bandurskou – snažil jsem se. Tak nevím hoši – mám či nemám si něco dát? Máte vy vůbec zdravotní průkazy? No, ptám se proto, že už z dálky jsem slyšel tady tu vaši nehygienickou rozpravu – vole sem vole tam a o prdeli jako o chlebu se tady bavíte?! Tak co, jak je to? Nadechli se a ubezpečili mne, že to jejich slovíčkaření byť hrubého zrna nemá negativní vliv na čisté ruce, byla to jen trochu víc živá diskuze, ale od srdce! Potěšilo mne, že si rozumíme navzájem a na tom pohoštění jsem se pak taky dohodli.

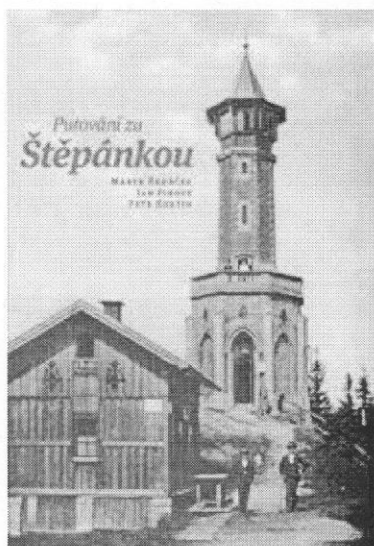
Jenže, nevím, mám-li další díl tohoto článku formulovat jako pointu či jako ironii osudu. Posuďte sami. Stalo se, po čase, u jiného stolu to bylo. Přišel jsem k nim, ke kamarádům ve stejném složení jako na té soutěži, jenže tady nepracovali. Seděli coby hosté u pivečka a meditovali – no, zprvu jsem měl dojem, vlastně obavu, že řeší nesmrtelnost chrousta! Houbeles – měli „péči“ o dnešní mládež, o dětičky. A to tedy narazili, protože dětičkám, těm budu já dělat vždycky „advokáta“! Prostě, shodli se ti moji kamarádi v tom, že ta děcka dnešní doby jsou až překvapivě často sprostá výslovností – no,no, jsou snad trochu prostoreká, říkám já! Jářku, hoši, taky jsme byli mladí, taky jsme „kopírovali“ různé ty filmové či románové hrdiny – prostě, je to průběžný jev puberty u kluků i děvčat. A navíc, pánové, vzpomeňte, kterak jsem vám nedávno byť humornou formou vytknul tu vaši nehygienickou prostomluvu na soutěži. Jaképak no,co,co? Děcka mají tenká ouška !

FIŘTÍK Josef

*Cesta bez překážek
nikam nevede !*

V našem Informačním centru v budově hotelu Příchovice (Motorest) nabízíme kromě tradičních suvenýrů také knihy regionálních autorů nebo témat. Knihy jsou velmi vhodné jako příjemný dárek

Putování za Štěpánkou - knížka tří severočeských autorů poutavým způsobem přibližuje jednu z nejkrásnějších českých rozhleden. Mimo historie rozhledny zde čtenář najde velmi osobní zповědi každého z autorů, které se váží k putování po Jizerských horách a ke vztahu ke Štěpánce.

Autoři: Kurtin, Pikous a Řeháček.

OZVĚNY KRKONOŠSKÉ MINULOSTI

Aleš Smrčka

Ozvěny Krkonošské minulosti - V knize se autor věnuje osídlení hor, životě dřevařů a nosičů a dále jednotlivým způsobům tradiční dopravy materiálu v horském hospodářství Krkonoš.

Autor : Aleš Smrčka.

Vysocká nemocnice

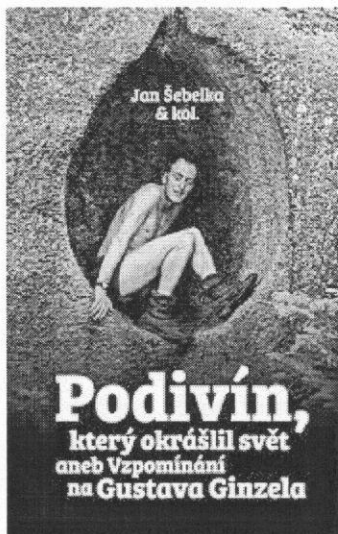
aneb od císaře pána
k chirurgii ruky

Helena Rezková

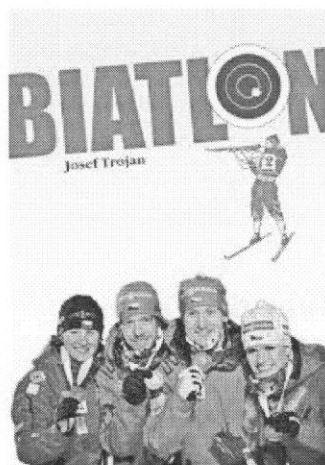

Vysocká nemocnice aneb od císaře pána k chirurgii ruky 1899-2015 – kniha pojednává o historii až po současnost o proslulé nemocnici ve Vysokém nad Jizerou.

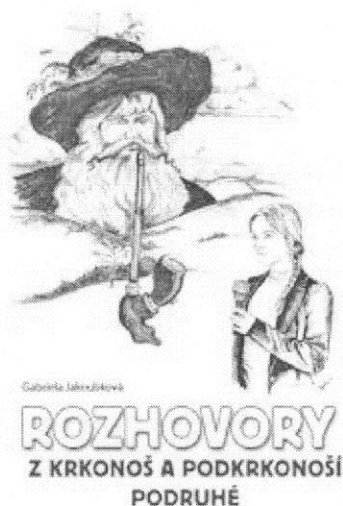
Autor : Helena Rezková.

Podivín, který okrášlil svět aneb Vzpomínání na Gustava Ginzela - Gustav Ginzl se stal proslulým díky své, zřejmě úmyslně pěstované image, podivína a tak trochu blázna. Jaký ale ve skutečnosti byl obyvatel světoznámého Hnojového domu? Na to snaží odpovědět kniha publicisty a spisovatele Jana Šebelky.

Biatlon - Unikátní historii již více než devadesátileté existence biatlonu v Československé a České republice mapuje kniha Josefa Trojana, bývalého trenéra biatlonu.

Rozhovory z Krkonoš a Podkrkonoší podruhé – autorkou je čtrnáctiletá Gabriela Jakoubková, žákyně Základní školy v Jilemnici. Po dva roky vyhledávala osobnosti se vztahem ke Krkonošům a Podkrkonoší a vedla s nimi zajímavé rozhovory (31 rozhovorů - např. MUDr. Jan Pirk, Alena Zárbynická, Nad'a Urbánková, Marie Doležalová, Lou Fanánek Hagen, Veronika Vítková, Jaroslav Soukup, ale i méně známé osobnosti z regionu). Kniha je doplněná barevnými fotografiemi.

Odkud přijde zítřek?

To záleží na každém z nás. Jak, koho a co budeme volit při tzv. „parlamentních volbách“ – letos na podzim, přesněji 20. a 21. října to budou volby do Poslanecké sněmovny. Uteče ten čas, tedy bude to za chvíli.

Volby – no, je to taková občanská i morální povinnost každého z nás. Proč? Protože mám za to, že snad každý nebo skoro každý do toho mače půjdeme s určitými zkušenostmi z voleb různých předchozích, kdy se dostavily i pocity omylu či zklamání. Ale navzdory tomu mám pocit, že není na místě prohlášení typu „nebudu volit, není mi to nic platné“ apod. Opak je pravdou. Nenechme se odradit těmi nedobrymi případy a příklady z minulosti vzdálenější i nedávné. Taky mne mohl šlak trefit po takových volbách, kdy jsem po zralé úvaze dal svůj hlas ve prospěch člověka jemuž, respektive jehož volebnímu programu jsem uvěřil. Můj hlas byl platný, ten člověk se umístil, dosáhl svého cíle. No jo, ale čas plyne a za ne příliš dlouho mne tenkrát od oběda zdvihla zpravodajská informace, dle níž toho mnou voleného kandidáta vyšetřuje policie – no, prý nikoliv politické alebrž ekonomické techtle mechtle to měly být. Nevím, jak to šetření dopadlo. Vždycky jsou dvě možnosti. Buď to byla pomluva a nebo to šlo pod tébich. Tak takovéto riziko moji milí podstupuje více méně každý z nás voličů při jakýchkoliv volbách – protože do člověka nikdo nevrže. Ne, nechci nikomu dělat advokáta, ale věřte, oni to ti zvolení funkcionáři nemají ani lehké ani jednoduché. Pokusím se přiblížit, ujasnit význam této myšlenky.

Jsou, napadá mne, vždycky minimálně dvě možnosti, respektive dva důvody selhání. Takový člověk buď neodolá lákavé nabídce odměny za usměrnění toho či onoho požadavku ve prospěch toho kdo na to má. Neměl by ten náš člověk podléhat takovému svodu – jako třtina ve větru. A ta druhá možnost, resp. forma selhání? No, může se stát, že opozice nastraží na takového „neposlušného“ jedince past – a je to v troubě. A někdy stačí a splní obdobný účel i prachobyčejná pomluva. To je sice podlost ale lze ji odvolat – žel, obvykle až po splnění účelu. Inu, to je taky politika a ta jak známo jest, má i své stinné stránky!

Takže, nenechte se odradit přátelé, před volbami – studujte kandidátku a hledejte svého silného pracovitého i spolehlivého jedince.

Co říci závěrem? Pointu – myslíte? Oblíbenou více či méně? Nevím, nechá-li se to co řeknu nazvat pointou, ale snad jo – všechno souvisí se vším. Lékař je můj přítel, říkám já a on mě dává za pravdu. A stalo se, mezi námi přáteli, jen tak mimochodem, aby řeč nestála, on povídá: „proč si vy důchodci tak často nebo snad neustále přepočítáváte peníze? No, protože máte dost času.“ Uznejte přátelé – dozví-li se našinec takovýhle fór v ordinaci, zní to jako smrták či kameňák, ale na zabít to není – naopak, jakožto dobře, upřímně míněné je to i úsměvné.

F I Ř T Í K Josef

*„Budte ve střehu při vztazích,
při jednání s mocnými,
protože ti se stávají přístupnými
jen při jednání ve svém zájmu“
citát z traktátu „Pirkes Avot“*

Psychicky nemocným klientům pomáhá Fokus Liberec

Už 23 let je Fokus Liberec registrovaným poskytovatelem sociální služby těžce duševně nemocným v Libereckém kraji. Téměř 10 let pracuje vedle Liberce na Jablonecku a na Českolipsku, kde jsou jeho hlavní náplní zejména terénní služby spojené se zajištěním bydlení. Sociální pracovníci vyjíždějí i do jiných lokalit jako je Tanvaldsko a Frýdlantsko. Onemocnění klientů se řadí do oblasti psychóz - schizofrenie, bipolární poruchy, schizoafektivní poruchy apod.

V Jablonci máme pronajatý městský byt se třemi jednolůžkovými pokoji, v nichž jsou ubytováni ti, kteří se nemají kam vrátit z léčeben. Uživatelé mají zajištěnu intenzivní terénní podporu terénních sociálních pracovníků dle vlastních potřeb. Podnájemní smlouva se uzavírá vždy na 1 až 2 roky, během kterých všichni společně hledají další možnosti bydlení podle schopností, zdravotního stavu a finančního zajištění konkrétního člověka. Někteří pak odcházejí do nájemních bytů, jiní do chráněného bydlení Fokusu v Liberci, jež se před rokem přestěhovalo do nově zrekonstruovaného objektu ve Studánce.

I v Liberci jsou vedle chráněného bydlení pronajaté byty, ve kterých mohou uživatelé získat podnájem a pomoc formou terénní služby.

Pracovníci Fokusu docházejí za uživateli služeb také domů a podporují je, aby si udrželi vlastní samostatné bydlení, zvládli partnerské a rodinné vztahy. Pomáháme s každodenním obstaráváním domácnosti, s hospodařením s penězi, při jednání na úřadech, řešíme dluhy i jejich splácení. Hledáme odborné lékaře, dohadujeme případné hospitalizace, navštěvujeme klienty v léčebnách, na psychiatrických odděleních, hovoříme s ošetřujícími lékaři, sjednáváme propustky i konečné propuštění. V rámci podpory celých rodin několikrát v roce pořádáme edukace o psychických onemocněních, jejich léčbě a prognózách.

Součástí práce Fokusu je i pracovní rehabilitace uživatelů. Klienty zaměstnáváme v kavárně Floriánka v jabloneckém Spolkovém domě a v Liberci zacvičujeme na chráněné místo v řemeslné dílně zedníky, instalatéry, truhláře či natěrače.

Artedílna a kreativní ateliér v Eurocentru vyplňují zase jejich volný čas. Nabízíme a pomáháme uživatelům najít smysluplnou rukodělnou činnost, které se mohou do budoucna věnovat, či návštěvy muzeí, výstav, galerií, jež pomáhají se začleněním do společnosti. Během programu uživatel pracuje s asistentkou na svém sebepoznání, zlepšení mezilidských vztahů, zlepšení schopnosti soustředění a paměti.

Na Liberecku, Jablonecku a Českolipsku Fokus prostřednictvím sociálně aktivizační služby vyhledává zájemce o pomoc v terénu a ve zdravotnických zařízeních, spolupracuje s lékaři i s jinými poskytovateli služeb.

V dubnu 2017 byly otevřeny pobočky Fokusu Liberec ve Frýdlantu a v Tanvaldu.

UPOZORNĚNÍ – na Obecním úřadě

Kořenov jsou zdarma pro občany platící místní poplatek za odpad k dispozici pytle na tříděný odpad : PET Lahve, plasty z domácností, nápojové kartony a plechovky. Žádáme všechny, kteří tyto pytle využívají, aby do nich dávali pouze odpad, který tam patří. Zavázané pytle odkládejte na stanoviště k tomu určená (místa kde se vyskytují barevné nádoby na tříděný odpad a klece na pytle).

Cena pytlů na TKO s logem svozové firmy Marius Pedersen s.r.o. :

110 litrů : 59,-Kč

60 litrů : 31,-Kč

V soutěži o Zlatou popelnici, kterou každý rok vyhlašuje společnost Ekocom a.s. spolu s Libereckým krajem za rok 2016 získala Obec Kořenov 1.místo v kategorii – obec nad 500 obyvatel (podrobnosti uvnitř zpravodaje). Je to zásluha Vás všech, kteří se na třídění podílíte. Díky této výhře budeme moci pořídit další nový hrací prvek na dětská hřiště v obci. Děkujeme ☺

Možnost třídění odpad v naší obci :

Pytlový sběr: pet lahve, nápojové kartony, plasty z domácností, kovy

Nádoby na tříděný odpad :

Pet lahve, sklo, papír , textil
(u odevzdávání odpadu do nádob na papír žádáme všechny, aby papírové krabice sešlapávali, více se nám toho vejde) ☺

ŽÁDÁME všechny obyvatele, aby nádoby na tuhý komunální odpad přistavovali vždy v úterý večer (před svozovým dnem) – firma má dva různé svozy – ranní a odpolední.
V nádobách nesmí být stavební suť, horký nebo mírně vlažný popel – tyto nádoby nebudou vyvezeny !!!!

Sběr starého papíru a Pet lahví v základní škole Kořenov bude přes prázdniny pozastaven ☺

STÁLE PŘIPOMÍNÁME povinnost hlásit změny týkající se okolností, které mají vliv na výši poplatku za odpad : přihlášení k trvalému pobytu, změna trvalého pobytu, změna ve vlastnictví stavby. *Nebude-li OÚ oznámeno, že se okolnosti podstatně ke vzniku poplatkové povinnosti změnily, bude postupováno dle daňového řádu.*

Při změně trvalého pobytu z naší obce je třeba vrátit nádobu na odpad na obecní úřad !!!!

Připomínáme splatnost druhé části místního poplatku za komunální odpad (ti, kteří si rozdělili platbu na dvakrát) – splatnost je 15.8.!!!!

Veškeré informace týkající se odpadového hospodářství Vám podá p. Čermáková, tel. 483399035, e-mail: cermakova.evidence@seznam.cz

..... INFORMACE OÚ

Poslední úkony vidimace a legalizace, výpisy z Czech Pointu jsou prováděny 30 minut před koncem pracovní doby OÚ Kořenov

V případě problému s příjmem TKR (televizní kabelová rozvod) a poruch veřejného osvětlení volejte :

171
p. Doležal : 777 714 414

.....

MUDr. Soukup Jiří

Zdravotní středisko Kořenov:

tel. 736 447 496

zdravotní středisko Harrachov :

tel. 734 558 247

od 10.7. do 21.7.2017 – dovolená

.....

Pobočka České pošty v budově Obecního úřadu Kořenov

(vchod z parkoviště) – provozní doba :

9,00 – 11,00 14,30 – 16,30 hodin

tel: 483 399 129

.....

Cena vodného a stočného pro Obec Kořenov od 1.1.2017 do 31.12.2017 , schválena usnesením č.: 96/16

Vodné 22,- Kč/ 1 m3 vč. DPH

Stočné 36,- Kč/ 1 m3 vč. DPH

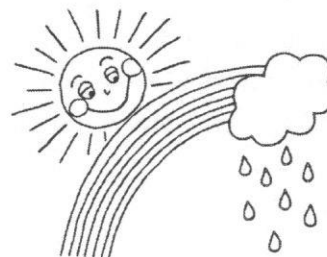
.....

Upozorňujeme na možnost omezení pracovní doby úřadu během letních prázdnin z důvodu čerpání řádné dovolené našich zaměstnanců. Bude proto lepší, když nejprve na úřad zavoláte . Rádi bychom tímto předešli možným problémům.

Telefon : 483399035; 483399139

*KRÁSNÉ PRÁZDNINY PLNÉ SLUNÍČKA
VÁM PŘEJE REDAKCE KOŘENOVSKÉHO
ZPRAVODAJE*

Vydává Obecní úřad Kořenov

Červen 2017

Šéfredaktor : Pelc Stanislav

MK ČR A 10456